

en mindrebelastning af kommunerne i forbindelse med udarbejdelsen af den enkelte plan.

I det oprindelige lovforslag var det foreslået, at lokalplaner ikke skulle *tinglyses*. Endvidere var det foreslået, at selve lokalplanen skulle *tilsendes alle* ejere i området og alle, der havde fremsat indsigelse mod forslaget, samt yderligere visse foreninger m. v. Disse bestemmelser blev ved undersøgelsen bedømt som meget belastende for kommunerne. Navnlig blev det antaget, at den manglende tinglysning af lokalplaner ville medføre, at kommunerne måtte udbygge ret omfattende kartoteker for at kunne give borgerne en tilstrækkelig sikker underretning om vedtagne lokalplaner. Efter nærværende lovforslag skal lokalplaner tinglyses, og kravet om udsendelse af selve planerne er stort set opgivet. I bemærkningerne til § 30 er der indgående redegjort for de administrative og økonomiske lettelser, som disse ændringer medfører. Der opnås imidlertid ikke den oprindeligt tilsigtede aflastning af tinglysningskontorerne.

Lovforslagets gennemførelse medfører, at kommunerne skal tilvejebringe et antal lokalplaner, som formelt set ikke modsvares af tilsvarende planlægning efter det nuværende system, bl. a. vedrørende større anlægsarbejder. For hovedparten vil der dog reelt foreligge en planlægning, selv om den ikke har fundet udtryk i f. eks. en byplanvedtægt. Tilvejebringelsen af lokalplaner for f. eks. større anlægsarbejder vil nok medføre en merbelastning af den kommunale administration, men det må antages, at denne merbelastning er ret begrænset.

Sammenfattende må det antages, at lovforslagets bestemmelser om lokalplaner på en del punkter vil medføre en stigning i kommunernes administrationsudgifter. Den væsentligste stigning vil hidrøre fra lovforslagets bestemmelser om underretning også til lejere og brugere m. v. om forslag til lokalplaner.

3. Konkrete sager.

De administrative konsekvenser af den tilsigtede decentralisering af *dispensationskompetencen* har ikke kunnet belyses tilstrækkeligt ved undersøgelsen. De fleste af de adspurgte kommuner har begrænset sig til at fremhæve værdien af denne decentralisering, men kun en enkelt kommune har ment, at den ville medføre en vis mindrebelastning af kommunens administration.

Det oprindelige lovforslag indeholdt en bestemmelse om, at kommunen i alle ansøgninger om dispensation fra en lokalplan og fra lovens almindelige bebyggelsesregulerende bestemmelser skulle give ejere og lejere i de tilgrænsende ejendomme lejlig-

hed til at udtale sig om ansøgningen. Denne regel er ved analysen blevet vurderet af kommunerne som ret belastende, og i nærværende lovforslag er bestemmelsen begrænset til et krav om *orientering af naboerne*, før der gives dispensation fra bestemmelser, som har karakter af nabobeskyttelses-regler. Selv om nogle kommuner allerede i dag i en vis udstrækning indhenter naboudtalelser i sådanne sager, må den omhandlede regel antages at medføre en ikke uvæsentlig administrationsforøgelse.

Lovforslaget åbner mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan *delegere sin dispensationskompetence* vedrørende mindre betydende forhold til en *grund-ejer- eller beboerforening*. Under analysen har det ikke været muligt at vurdere, i hvilken udstrækning en sådan delegation kan medføre lettelser i den kommunale administration.

Lovforslagets gennemførelse indebærer endvidere, at *klageadgangen* over kommunale afgørelser stort set begrænses til retlige spørgsmål. De administrative konsekvenser af denne ændring i forhold til gældende ret er blevet bedømt forskelligt i de adspurgte kommuner, men det må dog antages, at ændringen vil medføre mindre lettelser for den kommunale administration.

B. Amtskommunerne.

For amtskommunerne vil lovforslagets gennemførelse betyde omlægning af en række arbejdsopgaver. Som led i decentraliseringen frigøres amtsrådene således for behandling af en række konkrete dispensations- og klagesager, men skal fremtidig varetage nye eller udvidede opgaver i forbindelse med kommunernes dispositions- og lokalplaner.

Det må antages, at de samlede administrationsudgifter for amtsrådene i forbindelse med den primærkommunale planlægning vil være stort set upåvirket af lovforslaget. I en overgangsperiode kan der dog i hvert fald i nogle amtskommuner tænkes en vis mindre udgiftsstigning som led i opgaveomlægningen.

1. Dispositionsplaner.

Amtsrådene har hidtil afgivet udtalelser til ministeriet over kommunernes forslag til dispositionsplaner og bygningsvedtægter. Udtalelserne har i almindelighed været koncentreret om forslagenes forhold til den under amtsrådene hørende sektorplanlægning og i de seneste år tillige om foreslåede udlæg af nye byzoner eller sommerhusområder.

Efter ikrafttrædelsen af lands- og regionplanloven har amtsrådene imidlertid måttet behandle de kommunale dispositionsplanforslag ud fra videregående synspunkter, og dette forhold vil blive yderli-